

ת"פ 22815/12/14 - מדינת ישראל נגד חסן אלשלאדה, בלאל זידאת, מואיד טראירה, שלושתם

בית משפט השלום בבאר שבע

14 דצמבר 2014

ת"פ 22815-12-14 מדינת ישראל נ' אלשלאדה(עציר) ואח'
22829-12-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד פיני סויסה

נגד

הנאשמים
1. חסן אלשלאדה (עציר)
2. בלאל זידאת (עציר)
3. מואיד טראירה (עציר)
שלושתם ע"י עו"ד סעדה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

<#

על יסוד הודאת הנאשמים 1,2 ו-3 הנני מרשיע כל אחד מהם בשלוש כניסות לישראל שלא כדין עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום כ"ב כסלו תשע"ה, 14/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כל אחד מן הנאשמים הורשע על-פי הודאתו בשלוש כניסות לישראל שלא כדין. **הנאשם 1** הורשע בגין כניסות בתאריכים הבאים 07.12.14, 16.10.14, 18.12.13, נאשם 2 בגין 3 כניסות בתאריכים הבאים: 07.12.14, 17.09.14,

עמוד 1

18.12.13, הנאשם 3 בתאריכים הבאים: 07.12.14, 11.07.14, 17.09.14.

במעשיהם האמורים לעיל, פגעו הנאשמים בערכים המוגנים של סוברניות המדינה להחליט מי יבוא בשעריה. בעקיפין יש במעשים אלו כדי להגביר את הסיכון מצד אלו השוהים בה שלא כדין לצורך ביצוע עבירות אחרות. כך גם יש לציין את ההכבדה שיש בעבירות אלו על כוחות הביטחון.

בעבר מותב זה אימץ את המתחם העונש שנקבע ע"י בתי המשפט המחוזיים בגין כניסה אחת ככזה הנע בין חודש עד שישה חודשים מאסר בפועל. (זאת כאשר דובר על כניסה ללא עבירות נלוות לצרכי פרנסה, כפי שנעשה בענייננו). כיום בעקבות רע"פ 3677/13 בעניין אלהרוש נדמה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות אלו הוא ברור וחד משמעי וככזה נע בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשים מאסר בפועל בגין כניסה יחידה.

בסופו של פסק דין זה יישם בית המשפט העליון את מתחם העונש ההולם ביחס לאותם מקרים שנדונו בפניו כאשר ביחס לכניסה אחת וכך גם ביחס לשתי כניסות נקבע עונש צופה פני עתיד.

בתיק שבפני נשאלת איפה השאלה מה העונש שיש לגזור על מי שמיוחסות לו 3 כניסות לישראל שלא כדין על רצף של כשנה.

לגופם של דברים, סבורני כי בשעה שמדובר בהרשעה בשלוש כניסות הרי שיש לגזור עונש מאסר בפועל ואין להסתפק עוד בעונש צופה פני עתיד. לא מצאתי לקבל את עתירת ב"כ הנאשמים לפיה כל עוד לא הועמדו לדין והורשעו העונש שיש לגזור עליהם בהתאם הלכת אלהרוש, לעולם יהיה צופה פני עתיד בין אם מדובר בשתי כניסות, שלוש כניסות ואף מספר מרובה של כניסות.

שונה עניינם של הנאשמים שבפני מאותם נאשמים אליהם התייחס בית משפט העליון בפסקאות 50-51 בפסק הדין בעניין אלהרוש כאשר שם דובר על כאלו שנתפסו, הוזהרו וגורשו ותיקי המב"ד בעניינם נלקחו בחשבון כחלק מהרצידיביזם, אפילו לא הורשעו בגין כניסות אלו.

בעניינו מדובר בשלושה נאשמים שכל אחד מהם הורשע בדין בשלוש כניסות כך שהחזרתיות בביצוע עבירות הינה בהחלט נתון שעל בית המשפט לקחת אותו בחשבון. לא ניתן לומר שעסקינן בנאשמים שסברו שלא ביצעו עבירה או שטיעוני ההגנה בעניינם לא נבחנו. עוד, וכנגזרת מכך אין לומר ששיקולי הרתעת היחיד אינם אמורים לקבל כל משקל ובוודאי. לא בשולי הדברים, בהלכת אלהרוש בית משפט העליון ציין בפסקה 65 כי בגזירת העונש יש גם ליתן הדעת למצב הביטחוני וכן אף למצב הקיים בכל מחוז. גם אם מצב הביטחוני השתפר לאחרונה (בוודאי מאז מבצע "צוק איתן") אין לומר כי המצב הביטחוני הינו שפיר ואינו מצדיק מתן משקל מסוים גם בגזירת העונש של שוהים בלתי חוקיים בשים לב להכבדה שיש בתופעה על זו על כוחות הביטחון שממילא נדרשים לאין ספור פעילויות והגברות כוננות בעיר ירושלים ובכלל.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל שימנו מיום מעצרם, 07.12.14.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורם שלא יעברו כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

מתיר לכל אחד מהנאשמים 3 שיחות טלפון עפ"י הנהלים.

מורה על ביטול הדיון הקבוע היום במ.ת. 22829-12-14.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ב כסלו
תשע"ה, 14/12/2014 במעמד
הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**

הוקלד ע"י חיה דמרי